

Barta Adrienn, Bozzai Lilla Karantén

Szentendrei Evangélikus Zenei Óvoda

Óvodapedagógusaink videóüzenetekben tartották a gyerekekkel a kapcsolatot. Ez a feladat mindannyiunk számára új és nagy kihívás volt, hiszen másképpen kellett megterveznünk tevékenységeinket, ahhoz képest, mint amit megszoktunk. Másfajta látásmódra volt szükség, végig kellett gondolnunk azt, hogy mi az, ami egy videón érdekes lehet a gyermekek számára.

Fontos volt számunkra, hogy a közösségünk a távolság ellenére is egyben maradjon, és biztosítsuk arról a családokat: nincsenek egyedül. A kommunikáció kölcsönös volt. A gyerekek várták milyen újabb videókat, hanganyagokat, és kézműves ötleteteket kapnak tőlünk, a szülők pedig lefényképezték, lefilmezték gyermekeiket tevékenység közben, melyeket elküldtek nekünk. A gyerekek ezeket az anyagokat nem feladatként, hanem meglepetésként vették, örömmel fogadták a kapott anyagokat. Érkeztek olyan visszajelzések is, miszerint egy-egy gyermek többször is megnézett egy-egy videót, vagy meghallgatott egy-egy általunk elmondott mesét. Akadtak olyan gyermekek is, akiket inspiráltak ezek az anyagok, hiszen saját maguk is készítettek mesemondós, vagy éneklős videót szüleik segítségével.

A szülőkhöz intézett leveleinkben érdeklődtünk a családok felől, hogyan telnek hétköznapjaik. Ők örömmel válaszoltak nekünk, leírták hogyan töltik az időt, milyen elfoglaltságokat találtak ki erre az időszakra. A gyerekeknek hiányoztak a barátaik, a csoportjuk, a megszokott közegük. Mi ezt a távolságot közelebb hoztuk a videóüzenetekkel.

A választott kommunikációs csatornákon keresztül folytattuk hitéleti nevelésünket is. Lelkészsünk rendszeresen online bibliakört és gyermek istentisztelet tartott. Egyházi ünnepeink közül a húsvéti ünnepkör esett erre az időszakra. Fontosnak tartottuk, hogy videóinkban megemlékezzünk a virágvasárnapról, valamint a feltámadás ünnepéről.

Virágvasárnapi videónk: https://drive.google.com/file/d/16SE2elfnFvVTWCj4xIAqhKV-bFURS9_i/view?usp=sharing

Húsvéti videónk:

<https://youtu.be/PpVj4g62YRY>

Volt olyan családunk is, akik az óvodában megkezdett böjti hagyományt folytatták az otthonukban. A hagyományunk szerint a gyerekek minden jócselekedetük után rakhattak egy kanál „jóságlisztet” a gyűjtőedényünkbe. Azt terveztük, hogy az összegyűlt lisztből sütünk húsvéti kalácsot. Örömteli volt olvasni és látni azt, hogy a kezdeményezésünk tovább élt az óvodán kívül is.

Mindannyian nagy energiát fektettünk abba, hogy ilyen körülmények között is átadhassuk a nálunk nevelődő gyermekeknek ezt a fontos üzenetet, ami érzésünk szerint jól sikerült, hiszen sok pozitív visszajelzést kaptunk ekkor is a családoktól.

Visszatekintve az elmúlt időszakra, nagy próbatétel volt mindannyiunk számára, mégis sikeresnek tekinthető, hiszen közösségünk együtt maradt, nem távolodtunk el egymástól, sőt egyes családokkal erősödött is kapcsolatunk. Sokat jelentettek a munkatársakkal való közös beszélgetések, imádságok. Egymást segítettük és éreztük Isten megtartó szeretetét, amelyből tudtunk erőt meríteni a nehezebb napokon is.